

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 222

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 17 septembrie 1996

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
452. — Decret privind acordarea drapelului de luptă Batalionului 193 Grăniceri „Alexandru Ioan Cuza“ Galați.....	2	bisericii Mănăstirii Lupșa, protopopiatul Câmpeni, județul Alba.....	10
453. — Decret privind acordarea drapelului de luptă Grupului de Pompieri „Nicolae Iorga“ al Județului Botoșani.....	2	786. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 394/1995 privind obligațiile ce revin agenților economici — persoane fizice sau juridice — în comercializarea produselor de folosință îndelungată, destinate consumatorilor.....	10-12
454. — Decret privind acordarea drapelului de luptă Grupului de Pompieri „Banat“ al Județului Timiș.....	2	787. — Hotărâre pentru aprobarea Aranjamentului administrativ dintre ministrul transporturilor din România și ministrul lucrărilor publice, locuințelor, transporturilor și turismului din Republica Franceză, semnat la București la 20 mai 1996.....	13
455. — Decret privind acordarea drapelului de luptă Grupului de Pompieri „Maior Constantin Ene“ al Județului Bacău.....	3	790. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 167/1992 privind constituirea și funcționarea Sistemului național de certificare a calității.....	13
456. — Decret privind acordarea drapelului de luptă Grupului de Pompieri „Căpitan Dumitru Croitoru“ al Județului Sibiu.....	3	791. — Hotărâre privind deschiderea Punctului de control pentru trecerea frontierei „Aeroportul Cluj-Napoca“ și înființarea unității vamale „Aeroport Cluj-Napoca“ pentru traficul aerian internațional de călători și mărfuri.....	14
457. — Decret privind acordarea drapelului de luptă Grupului de Pompieri „General Ieremia Grigorescu“ al Județului Galați.....	3	793. — Hotărâre privind transmiterea unor imobile situate în Sinaia, județul Prahova, în administrarea Serviciului Român de Informații.....	15
458. — Decret privind acordarea drapelului de luptă Grupului de Pompieri „Oltul“ al Județului Harghita.....	4	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
459. — Decret privind acordarea drapelului de luptă Grupului de Pompieri „Unirea“ al Județului Alba.....	4	1.789. — Ordin al ministrului de stat, ministrul finanțelor, privind lansarea unei emisiuni de titluri de stat cu dobândă, seria 1997 A1.....	15-16
460. — Decret privind acordarea drapelului de luptă Grupului de Pompieri „Porolissum“ al Județului Sălaj.....	4	389. — Ordin al ministrului de stat, ministrul muncii și protecției sociale, privind aprobarea Normelor specifice de securitate a muncii pentru prelucrarea azbestului.....	16
461. — Decret privind acordarea drapelului de luptă Școlii Militare de Subofițeri de Pompieri „Pavel Zăgănescu“ Boldești.....	5		
HOTĂRÂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Hotărârea nr. 11 din 12 septembrie 1996.....	5-6		
Hotărârea nr. 12 din 12 septembrie 1996.....	6-7		
Hotărârea nr. 13 din 13 septembrie 1996.....	7-9		
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
782. — Hotărâre cu privire la acordarea unui sprijin financiar din partea statului pentru construirea chiliilor și			

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T**privind acordarea drapelului de luptă Batalionului
193 Grăniceri „Alexandru Ioan Cuza“ Galați**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,
având în vedere propunerea ministrului de interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Batalionului 193 Grăniceri „Alexandru Ioan Cuza“ Galați.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 7 septembrie 1996.
Nr. 452.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T**privind acordarea drapelului de luptă Grupului de Pompieri
„Nicolae Iorga“ al Județului Botoșani**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,
având în vedere propunerea ministrului de interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Grupului de Pompieri „Nicolae Iorga“ al Județului Botoșani.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 7 septembrie 1996.
Nr. 453.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T**privind acordarea drapelului de luptă Grupului de Pompieri
„Banat“ al Județului Timiș**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,
având în vedere propunerea ministrului de interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Grupului de Pompieri „Banat“ al Județului Timiș.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 7 septembrie 1996.
Nr. 454.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea drapelului de luptă Grupului de Pompieri
„Maior Constantin Ene“ al Județului Bacău**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului de interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Grupului de Pompieri „Maior Constantin Ene“ al Județului Bacău.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 7 septembrie 1996.

Nr. 455

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea drapelului de luptă Grupului de Pompieri
„Căpitan Dumitru Croitoru“ al Județului Sibiu**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului de interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Grupului de Pompieri „Căpitan Dumitru Croitoru“ al Județului Sibiu.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 7 septembrie 1996.

Nr. 456.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea drapelului de luptă Grupului de Pompieri
„General Ieremia Grigorescu“ al Județului Galați**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului de interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Grupului de Pompieri „General Ieremia Grigorescu“ al Județului Galați.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 7 septembrie 1996.

Nr. 457.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea drapelului de luptă Grupului de Pompieri
„Oltul“ al Județului Harghita**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului de interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Grupului de Pompieri „Oltul“ al Județului Harghita.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 7 septembrie 1996.

Nr. 458.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea drapelului de luptă Grupului de Pompieri
„Unirea“ al Județului Alba**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului de interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Grupului de Pompieri „Unirea“ al Județului Alba.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 7 septembrie 1996.

Nr. 459.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind acordarea drapelului de luptă Grupului de Pompieri
„Porolissum“ al Județului Sălaj**

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului de interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Grupului de Pompieri „Porolissum“ al Județului Sălaj.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 7 septembrie 1996.

Nr. 460.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind acordarea drapelului de luptă Școlii Militare de Subofițeri de Pompieri „Pavel Zăgănescu“ Boldești

În temeiul art. 99 alin. (1) din Constituția României și al art. 1 din Legea nr. 34/1995 privind acordarea drapelului de luptă marilor unități și unităților militare,

având în vedere propunerea ministrului de interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se acordă drapelul de luptă Școlii Militare de Subofițeri de Pompieri „Pavel Zăgănescu“ Boldești.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 7 septembrie 1996.

Nr. 461.

HOTĂRÂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 11

din 12 septembrie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Ioan Deleanu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Sorin Marinescu	— procuror
Georgeta Panoviciu	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestațiilor privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996, depuse la Biroul Electoral Central, după cum urmează:

— nr. 107 din 9 septembrie 1996, a domnului Macarie Augustin;

— nr. 109 din 9 septembrie 1996, a domnului Dumitrescu Marian;

— nr. 111 din 9 septembrie 1996, a domnului Bârsan Vasile Victor.

Contestațiile au fost înaintate Curții Constituționale la data de 10 septembrie 1996 și formează obiectul dosarelor nr. 178 D/1996, nr. 179 D/1996 și nr. 180 D/1996.

Curtea a decis soluționarea contestațiilor, fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării lor în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, ale art. 11 alin. (2) și alin. (3) și ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestațiilor.

În motivarea contestației domnului Macarie Augustin, care formează obiectul Dosarului nr. 178 D/1996, se susține, în esență, că domnul Ion Iliescu nu mai are

dreptul să candideze la funcția de Președinte al României, deoarece a îndeplinit două mandate în această funcție, potrivit prevederilor Decretului-lege nr. 2 din 27 decembrie 1989, ale Decretului-lege nr. 92 din 14 martie 1990, ale art. 81 alin. (4) din Constituție, ale art. 10 din Legea nr. 69/1992, precum și Hotărârii Curții Constituționale nr. 18 din 7 septembrie 1992. De asemenea, contestatorul invocă unele considerații politice, în sensul că numai prin respingerea înregistrării candidaturii „se va pune capăt tragediei poporului român“, victimă a „comuniștilor care azi, îmbrăcați în alte haine, dar cu aceleași convingeri comuniste, vor să-l distrugă“.

În motivarea contestației domnului Dumitrescu Marian, care formează obiectul Dosarului nr. 179 D/1996, se arată că domnul Ion Iliescu, deși a fost ales de două ori Președinte al României și a îndeplinit această funcție, își depune candidatura pentru un al treilea mandat. Contestatorul precizează și că l-a acuzat pe domnul Ion Iliescu de „tentativă de înaltă trădare“, așa cum reiese din scrisoarea înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 1.501 din 26 august 1996. În aceste condiții, consideră că participarea domnului Ion Iliescu la alegerile președințiale din 3 noiembrie 1996 este neconstituțională și „va determina producerea unor grave tulburări sociale în România, diminuând credibilitatea statului român în relațiile externe“.

În motivarea contestației domnului Bârsan Vasile Victor, care formează obiectul Dosarului nr. 180 D/1996, se susține că domnul Ion Iliescu candidează în 1996 pentru al treilea mandat, întrucât al doilea mandat al său „s-a consumat în perioada 1992–1996“. Fără să arate care a fost primul mandat, autorul contestației afirmă că, pentru a demonstra că se află la al doilea mandat, domnul Ion Iliescu și susținătorii săi folosesc sintagma „mandat constituțional“, care nu se găsește în Constituția României și nici

în legea electorală, întrucât „nu aparține limbajului juridic, ci limbajului politicianist“. În consecință, contestatorul propune folosirea termenului de mandat, pentru a demonstra că domnul Ion Iliescu se află la al treilea mandat.

Deoarece toate contestațiile au același obiect, și anume înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu, iar între motivele invocate există o strânsă legătură, președintele Curții Constituționale, pentru o mai bună administrare a justiției, pune în discuție conexarea dosarelor.

Procurorul este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 179 D/1996 și nr. 180 D/1996 la Dosarul nr. 178 D/1996, care a fost primul înregistrat, urmând a se pronunța asupra tuturor contestațiilor printr-o singură hotărâre.

Procurorul, având cuvântul în fond, apreciază ca neîntemeiate contestațiile privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, în raport cu prevederile art. 81 alin. (4) din Constituție și ale art. 10 din Legea nr. 69/1992, solicitând respingerea acestora.

CURTEA,

luând în dezbateri contestațiile înaintate de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să le soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestațiile în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 și văzând concluziile procurorului, Curtea reține următoarele:

În legătură cu principalul motiv al contestațiilor privind depunerea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru un al treilea mandat, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Hotărârea nr. 1 din 8 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 9 septembrie 1996, și nu există motive să revină asupra celor

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B.a), ale art. 27 și ale art. 28 din Legea nr. 47/1992, precum și cele ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 69/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiate contestațiile privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu la funcția de Președinte al României, formulate de domnii Macarie Augustin, Dumitrescu Marian și Bârsan Vasile Victor. Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Georgeta Panovicu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRĂREA Nr. 12

din 12 septembrie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Ioan Deleanu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Sorin Marinescu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

statuate. Astfel, s-a stabilit că „mandatul președințial reglementat de Constituția României nu poate fi așezat în prelungirea unor durate de îndeplinire a funcției de Președinte al României anterioare intrării în vigoare a legii fundamentale“ și că „mandatul de Președinte al României din perioada 1992–1996 este primul mandat constituțional al domnului Ion Iliescu“. În consecință, motivul invocat în legătură cu numărul mandatelor exercitate până în prezent de domnul Ion Iliescu este neîntemeiat.

Cu privire la motivul invocat în legătură cu termenul de „mandat constituțional“, așa cum s-a statuat prin Hotărârea nr. 1 din 8 septembrie 1996, instituția „mandatului“, ca element component al funcției de Președinte al României, a fost pentru prima dată consacrată prin Constituția din 1991. De aceea mandatul de Președinte al României nu poate fi altfel decât „constituțional“.

Cât privește afirmația că a fost declanșată procedura de punere sub acuzare a domnului Ion Iliescu pentru comiterea tentativei de înaltă trădare, prin cererea înregistrată cu nr. 1.501 din 26 august 1996 la Curtea Constituțională, este de observat că o atare petiție nu poate declanșa procedura la care face referire contestatorul, ea neintrând în competența Curții Constituționale, expres și limitativ stabilită prin art. 144 din Constituție, drept pentru care cererea sa a fost transmisă încă de la 30 august 1996 celor două Camere ale Parlamentului. Așa fiind, acest „motiv“ urmează să fie înlăturat.

În sfârșit, nu pot fi reținute nici considerațiile de ordin politic invocate în contestații, deoarece acestea nu constituie argumente juridice; or, Curtea Constituțională, potrivit art. 13 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță în numele legii“, iar potrivit art. 29 din regulamentul său de organizare și funcționare „nu statuează decât asupra problemelor de drept“.

În consecință, contestațiile urmează să fie respinse.

Pe rol soluționarea contestației privind înregistrarea candidaturii domnului Emil Constantinescu pentru funcția de Președinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996, depusă de Asociația de Femei „Ciocârlia“, în numele a 513 membre, la Biroul Electoral Central, cu nr. 116 din 10 septembrie 1996.

Contestația a fost înaintată Curții Constituționale la data de 10 septembrie 1996 și formează obiectul dosarului nr. 181 D/1996.

Curtea a decis soluționarea contestației fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării ei în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, art. 11 alin. (2) și alin. (3) și art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestației.

În motivarea contestației se susține, în esență, că, întrucât Convenția Democratică din România nu a fost înregistrată ca alianță politică, conform prevederilor art. 24 din Legea nr. 27/1996, cererea de înregistrare fiind respinsă prin Sentința civilă nr. 54 din 8 august 1996, pronunțată de Tribunalul Municipiului București — Secția a IV-a, rămasă definitivă prin Decizia civilă nr. 54 A din 28 august 1996, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă, candidatura domnului Emil Constantinescu, propusă de Convenție, este „vădit nelegală”.

Procurorul, având cuvântul în fond, pune concluzii de respingere a contestației, deoarece propunerea de candidatură a domnului Emil Constantinescu pentru funcția de Președinte al României, îndeplinește condițiile cerute de lege.

CURTEA,

luând în dezbateri contestația înaintată de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să o soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, ale Legii partidelor politice nr. 27/1996 și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

Potrivit art. 24 din Legea partidelor politice nr. 27/1996, protocolul de asociere a unor partide pentru a constitui o

alianță politică se înscrie în Registrul de evidență a alianțelor politice de la Tribunalul Municipiului București. După cum se arată în contestație, prin Sentința civilă nr. 54 din 8 august 1996, rămasă definitivă prin Decizia civilă nr. 54 A din 28 august 1996 a Curții de Apel București, s-a respins cererea de înregistrare a Convenției Democratice din România ca alianță politică, întrucât la acea dată partidele componente ale acestei alianțe nu erau înregistrate în conformitate cu prevederile art. 46 din Legea nr. 27/1996.

Ulterior, prin Decizia civilă nr. 76 din 6 septembrie 1996 a Tribunalului Municipiului București, Secția a III-a civilă, s-a admis cererea de înregistrare a Convenției Democratice Române în Registrul de evidență a alianțelor politice, precizându-se partidele ce o alcătuiesc, precum și semnul electoral al Convenției.

După înregistrarea Convenției Democratice Române ca alianță politică, aceasta a depus candidatura domnului Emil Constantinescu pentru funcția de Președinte al României la alegerile din 3 noiembrie 1996.

Contestația se întemeiază pe hotărârile judecătorești, anterioare înregistrării Convenției Democratice Române ca alianță politică.

Din dosarul candidaturii transmis de Biroul Electoral Central rezultă că propunerea de candidatură a domnului Emil Constantinescu pentru funcția de Președinte al României a fost depusă de Convenția Democrată Română, o altă alianță politică din punct de vedere juridic decât Convenția Democratică din România, la care se referă contestația și hotărârile judecătorești invocate în conținutul acesteia.

În consecință, rezultă că motivul invocat în contestație privește, în sens juridic, o altă alianță politică decât cea care a depus cererea de înregistrare a candidaturii.

Față de cele arătate, contestația ce face obiectul judecății de față urmează a fi respinsă.

Pentru considerentele menționate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B.a), ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și cele ale art. 2 alin. (2) și art. 11 alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Emil Constantinescu la funcția de Președinte al României, formulată de Asociația de Femei „Ciocârlia”.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRĂREA Nr. 13

din 13 septembrie 1996

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Ioan Deleanu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător

Romul Petru Vonica — judecător
Virgil Firuleasa — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestațiilor privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996, depuse la Biroul Electoral Central, după cum urmează:

- nr. 124 din 10 septembrie 1996, a „Vulturului Brâncovenesc-Apărătorii Națiunii“;
- nr. 126 din 10 septembrie 1996, a domnului Mandrea Constantin;
- nr. 131 din 10 septembrie 1996, a domnului Dinu Gabriel Zamfirescu;
- nr. 137 din 11 septembrie 1996, a doamnei Nicola Corina;
- nr. 138 din 11 septembrie 1996, a domnului Matei M. Mircea Gruia;
- nr. 147 din 12 septembrie 1996, a domnului Braicău Petrișor;
- nr. 149 din 12 septembrie 1996, a domnului Panița Ilie;
- nr. 151 din 12 septembrie 1996, a domnului Ghidarcea T. Marian, în nume propriu, și în numele altor 9 cetățeni.

Contestațiile au fost înaintate Curții Constituționale cu adresa nr. 134 la data de 11 septembrie 1996 și cu adresa nr. 154 din 12 septembrie 1996, ele formând obiectul dosarelor nr. 182 D/1996, nr. 183 D/1996, nr. 184 D/1996, nr. 186 D/1996, nr. 187 D/1996, nr. 189 D/1996, nr. 191 D/1996 și nr. 192 D/1996.

Curtea a decis soluționarea contestațiilor fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării lor în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, ale art. 11 alin. (2) și alin. (3) și ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestațiilor.

În motivarea contestației depuse de „Vulturul Brâncovenesc-Apărătorii Națiunii“, ce formează obiectul Dosarului nr. 182 D/1996, se susține că domnul Ion Iliescu „a mai fost ales Președinte prin scrutin național la alegerile din 1990 și 1992, ceea ce înseamnă că acum ar candida pentru al treilea mandat“. Mandatul 1990–1992 nu poate fi considerat „provizoriu“ sau „anteconstituțional“, deoarece domnul Ion Iliescu a depus jurământul ca Președinte al României, iar în decembrie 1991 și-a continuat mandatul până în octombrie 1992, perioadă în care Constituția era în vigoare.

În Dosarul nr. 183 D/1996, motivând contestația, domnul Mandrea Constantin arată că, potrivit Decretului-lege nr. 2/1989, Legii nr. 69/1992 și art. 83 din Constituția din 1991, candidatura domnului Ion Iliescu la alegerile din noiembrie 1996 „se produce în disprețul Constituției“, deoarece acesta a îndeplinit două mandate: primul, în urma scrutinului din mai 1990, și al doilea, în urma alegerilor din septembrie 1992. În situația în care se consideră că primul mandat a fost în perioada 1992–1996, toate actele normative, emise anterior și promulgate de domnul Ion Iliescu, inclusiv Legea nr. 69/1992, sunt „nule de drept“. Deoarece și Constituția a fost promulgată de domnul Ion Iliescu, „Președinte neconstituțional“, rezultă că și aceasta este „nulă de drept“.

În motivarea contestației care formează obiectul Dosarului nr. 184 D/1996, domnul Dinu Gabriel Zamfirescu susține că domnul Ion Iliescu candidează pentru un al treilea mandat, deoarece a fost ales ca Președinte al României de două ori, în mai 1990 și în octombrie 1992, îndeplinind două mandate, așa cum prevede art. 81 alin. (4) din Constituție și art. 10 din Legea nr. 69/1992; perioada decembrie 1991 — octombrie 1992 reprezintă un mandat constituțional, în care președintele a exercitat unele dintre atribuțiile conferite de Constituție prin art. 85, art. 86, art. 87, art. 88, art. 91, art. 92, art. 94 și art. 99. Se invocă, de asemenea, Hotărârea nr. 18/1992 a Curții Constituționale, în care se arată: „Constituția României are

în vedere funcția de Președinte al României, funcție instituită după 22 decembrie 1989 prin Decretul-lege nr. 92/1990, și nu funcția de președinte al Parlamentului provizoriu, cum a fost Consiliul Frontului Salvării Naționale, respectiv Consiliul Provizoriu de Uniune Națională“; însăși Curtea Constituțională recunoaște indirect că perioada mai 1990 — octombrie 1992 reprezintă un „mandat prezidențial“; perioada decembrie 1991 — octombrie 1992 trebuie considerată ca un prim mandat, deoarece, în caz contrar, ar însemna ca toate legile votate în acea perioadă să fie „nule și neavenite“, fiind semnate de un președinte ce nu a fost ales în conformitate cu prevederile Constituției.

În motivarea contestațiilor depuse de doamna Nicola Corina și de domnul Matei M. Mircea Gruia, care sunt identice ca formulare și constituie obiectul dosarelor nr. 186 D/1996 și nr. 187 D/1996, se susține că, potrivit art. 10 din Legea nr. 69/1992, domnul Ion Iliescu nu mai are dreptul să candideze, întrucât a îndeplinit în mai multe rânduri funcția de Președinte al României; în decembrie 1989 a fost ales ca „emanat al Revoluției“ în funcția de conducător al României; în februarie 1990 a fost ales ca președinte al poporului român de către reprezentanții acestuia în Consiliul Provizoriu de Uniune Națională; în mai 1990 a fost ales Președinte în urma alegerilor desfășurate în baza Decretului-lege nr. 92/1990; în decembrie 1991 a fost confirmat în funcția de Președinte al României potrivit „art. 121“ din Constituție; în decembrie 1992 a fost confirmat pentru un nou mandat ca Președinte al României, pentru a patra oară, ca urmare a alegerilor organizate în septembrie 1992.

În motivarea contestației ce formează obiectul Dosarului nr. 189 D/1996, Braicău Petrișor susține neconstituționalitatea candidaturii domnului Ion Iliescu, considerând că prin depunerea acesteia se urmărește exercitarea unui al treilea mandat, primul fiind constituțional, „deoarece s-a îndeplinit în virtutea fostei Constituții, legală până în ziua de 21 noiembrie 1991“, neabrogată până la acea dată; se arată că „nu are nici o relevanță faptul că primul mandat nu a fost integral de 4 ani“, el datorându-se „termenului stabilit pentru elaborarea noii Constituții“.

În motivarea contestației domnului Panița Ilie, care formează obiectul Dosarului nr. 191 D/1996, se arată că înscrierea candidaturii domnului Ion Iliescu la funcția de Președinte al României constituie un act administrativ a cărui anulare o cere. Întrucât apreciază că în această materie Curtea Constituțională nu este competentă, solicită trimiterea cererii sale instanței de contencios administrativ pentru a fi soluționată în temeiul Legii nr. 29/1990.

Motivând contestația care formează obiectul Dosarului nr. 192 D/1996, domnul Ghidarcea T. Marian arată că domnul Ion Iliescu nu mai poate candida la funcția supremă în stat, deoarece a exercitat două mandate. Depunând candidatura pentru al treilea mandat, domnul Ion Iliescu „violează grav Constituția“, respectiv art. 81 alin. (4) și art. 83 alin. (1), încalcă punctul 3 din Comunicatul către țară al Consiliului Frontului Salvării Naționale, Decretul-lege nr. 2/1989, Decretul-lege nr. 92/1990, precum și art. 10 din Legea nr. 69/1992. În sprijinul contestației invocă și punctul 7 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 18/1992.

Deoarece toate contestațiile au același obiect, și anume înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu, iar între motivele invocate există o strânsă legătură, președintele Curții Constituționale, pentru mai buna administrare a justiției, pune în discuție conexarea dosarelor.

Procurorul este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 183 D/1996, nr. 184 D/1996, nr. 186 D/1996, nr. 187 D/1996, nr. 189 D/1996, nr. 191 D/1996 și nr. 192 D/1996 la Dosarul nr. 182 D/1996, care a fost primul înregistrat, urmând a se

pronunța asupra tuturor contestațiilor printr-o singură hotărâre.

Procurorul, având cuvântul în fond, apreciază ca neîntemeiate contestațiile privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, deoarece perioada de la 8 decembrie 1991, când a intrat în vigoare Constituția, și până la alegerile din septembrie 1992, nu constituie mandat. Singurul mandat președințial, în înțeles constituțional, este cel îndeplinit ca urmare a alegerilor din septembrie 1992. În consecință, solicită respingerea contestațiilor.

CURTEA,

luând în dezbateri contestațiile înaintate de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să le soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestațiile în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 și văzând concluziile procurorului, Curtea reține următoarele:

În legătură cu principalul motiv al contestațiilor privind depunerea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru un al treilea mandat, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Hotărârea nr. 1 din 8 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 9 septembrie 1996, și nu există motive să revină asupra celor statuate. Astfel, s-a stabilit că „mandatul președințial reglementat de Constituția României nu poate fi așezat în prelungirea unor durate de îndeplinire a funcției de Președinte al României anterioare intrării în vigoare a legii fundamentale” și că „mandatul de Președinte al României din perioada 1992—1996 este primul mandat constituțional al domnului Ion Iliescu”. În consecință, motivul invocat în legătură cu numărul mandatelor exercitate până în prezent de domnul Ion Iliescu este neîntemeiat.

De asemenea, este neîntemeiată susținerea că Președintele României a promulgat Constituția din 1991, deoarece, potrivit art. 149, aceasta a intrat în vigoare la data aprobării ei prin referendum, respectiv la 8 decembrie 1991.

Nici susținerea că toate actele normative anterioare Constituției sunt „nule de drept” nu poate fi reținută, întrucât acestea au fost adoptate în temeiul unor dispoziții normative cu caracter preconstituțional, care au legitimat valabilitatea și legalitatea lor.

Referitor la considerentele invocate în argumentarea contestației domnului Dinu Gabriel Zamfirescu, se reține că acestea dau expresie în realitate faptului că înainte de

Decretul-lege nr. 92/1990 nu a existat funcția de Președinte al României, ci aceea de Președinte al Consiliului Frontului Salvării Naționale, respectiv de Președinte al Consiliului Provizoriu de Uniune Națională, reglementarea funcției de Președinte al României fiind dată pentru prima oară prin decretul-lege amintit. Curtea Constituțională nu s-a referit însă niciodată, în hotărârile sale, la existența unor mandate constituționale înaintea celui început după alegerile din septembrie 1992.

În legătură cu motivul privitor la faptul că primul mandat de Președinte al României s-ar fi exercitat până la 21 noiembrie 1991 în temeiul fostei Constituții, neabrogată până la acea dată, se reține că, prin prevederile art. 10 din Decretul-lege nr. 2 din 27 decembrie 1989, act cu caracter preconstituțional, s-a stabilit că sunt și rămân dizolvate toate structurile de putere aparținând fostului regim dictatorial. Aceasta înseamnă că au fost abrogate, totodată, toate dispozițiile legale și constituționale care reglementau statutul acestor structuri, inclusiv durata prevăzută pentru exercițiul atribuțiilor lor. În aceste condiții, nu există nici un temei pentru aplicarea prevederilor fostei Constituții, relative la funcția supremă în stat, la regimul juridic al celei de Președinte al României sau al structurilor postrevoluționare de putere ce au precedat-o, înainte de adoptarea Constituției actuale, intrată în vigoare la 8 decembrie 1991.

Cât privește solicitarea domnului Panița Ilie de a se transmite cererea sa de anulare a înregistrării candidaturii domnului Ion Iliescu instanței de contencios administrativ, în vederea anulării înregistrării, se reține că, indiferent de calificarea dată cererilor adresate Biroului Electoral Central cu privire la înregistrarea candidaturilor potrivit art. 144 lit. d) din Constituție și art. 11 alin. (2) din Legea nr. 69/1992, singura autoritate competentă să le rezolve este Curtea Constituțională.

În sfârșit, nu pot fi reținute nici celelalte considerații invocate în contestații, deoarece acestea nu constituie argumente juridice; or, Curtea Constituțională, potrivit art. 13 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță în numele legii”, iar potrivit art. 29 din regulamentul său de organizare și funcționare „nu statuează decât asupra problemelor de drept”.

În ce privește ceilalți nouă cetățeni menționați în contestația domnului Ghidarcea T. Marian se reține că, deoarece aceștia nu au semnat contestația și nici nu au împuternicit în acest sens pe autorul ei, nu pot fi considerați ca autori ai contestației.

În consecință, contestațiile urmează a fi respinse.

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B.a), ale art. 27 și ale art. 28 din Legea nr. 47/1992, precum și cele ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 69/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiate contestațiile privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu la funcția de Președinte al României, formulate de „Vulturul Brâncovenesc-Apărătorii Națiunii”, precum și de domnii Mandrea Constantin și Dinu Gabriel Zamfirescu, doamna Nicola Corina, domnii Matei M. Mircea Gruia, Braicău Petrișor, Panița Ilie și Ghidarcea T. Marian.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****cu privire la acordarea unui sprijin financiar din partea statului pentru construirea chiliilor și bisericii Mănăstirii Lupșa, protopopiatul Câmpeni, județul Alba****Guvernul României** hotărăște :

Art. 1. — Se acordă un sprijin financiar de 200.000.000 lei ca o contribuție din partea statului pentru completarea fondurilor proprii necesare construirii chiliilor și bisericii Mănăstirii Lupșa, protopopiatul Câmpeni, județul Alba.

Art. 2. — Fondurile ce fac obiectul art. 1 se alocă din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prin Secretariatul de Stat pentru Culte, Episcopiei Ortodoxe de Alba Iulia.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor va introduce modificările ce decurg din aplicarea prezentei hotărâri în bugetul Secretariatului de Stat pentru Culte și în bugetul de stat pe anul 1996.

Art. 4. — Secretariatul de Stat pentru Culte și alte organe abilitate de lege vor controla respectarea destinației fondurilor prevăzute la art. 1.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Secretariatul de Stat pentru Culte,

Ilie Fonta,

secretar de stat

Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,**Octav Cozmâncă**Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 10 septembrie 1996.
Nr. 782.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRĂRE****pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 394/1995 privind obligațiile ce revin agenților economici — persoane fizice sau juridice — în comercializarea produselor de folosință îndelungată, destinate consumatorilor****Guvernul României** hotărăște :

Art. 1. — Hotărârea Guvernului nr. 394/1995 privind obligațiile ce revin agenților economici — persoane fizice sau juridice — în comercializarea produselor de folosință îndelungată, destinate consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 122 din 19 iunie 1995, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — În sensul prezentei hotărâri, prin *produse de folosință îndelungată* se înțelege produsele cuprinse în anexa la prezenta hotărâre, care își păstrează caracteristicile calitative prescrise și/sau declarate, pe durata medie de utilizare, precum și piesele de schimb aferente bunurilor respective, a căror listă producătorul produsului final este obligat să o stabilească.“

2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Producătorii bunurilor de folosință îndelungată și ai pieselor de schimb aferente sunt obligați să acorde cel puțin termenele de garanție minime pe grupe de produse, în conformitate cu lista prevăzută în anexă.“

3. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Producătorii au obligația de a asigura, atât pe durata de fabricație, cât și după încetarea acesteia, pentru perioada cel puțin egală cu durata medie de utilizare, calculată de la data vânzării ultimului lot de produse, direct sau prin terți abilitați, piesele de schimb aferente și service-ul necesar produselor de folosință îndelungată.“

4. La articolul 6, alineatul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Producătorii pieselor de schimb, precum și unitățile service care execută reparații în termen de garanție pentru produsele de folosință îndelungată sunt obligați să obțină abilitarea de la producătorul produsului final.“

5. La articolul 6, alineatul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Piese de schimb vor fi fabricate și omologate numai după documentația tehnică a fabricantului produsului de folosință îndelungată sau care a fost avizată de acesta.“

6. La articolul 9, înaintea primului alineat, se introduce un alineat nou, cu următorul cuprins:

„Art. 9. — Producătorii nu vor lansa pe piață bunuri de folosință îndelungată, înainte de a încheia contracte cu unitățile service, în vederea asigurării remedierii deficiențelor în perioada de garanție și stabilirii modalităților de decontare a cheltuielilor.“

7. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Vânzătorul este obligat să asigure reparația sau înlocuirea gratuită a produselor de folosință îndelungată, după expirarea termenului de garanție, în cazul în care defecțiunea s-a datorat unor vicii ascunse, confirmate prin expertize tehnice efectuate de un organism neutru, apărute în cadrul duratei medii de utilizare a acestora, caz în care cheltuielile aferente vor fi suportate de vânzător, care le va recupera de la producător, potrivit clauzelor stipulate în contractul încheiat cu acesta.“

8. La articolul 18 se introduce un nou alineat, cu următorul cuprins:

„Pentru produsele de folosință îndelungată, comercializate în regim de consignație, provenite de la persoane fizice, consignatarul va acorda un termen de garanție de cel puțin 30 de zile, în care acesta va suporta cheltuielile de remediere a defectelor necauzate de consumator sau va restitui contravaloarea produsului defect.“

9. La articolul 19, alineatul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — Prestatorii vor asigura consumatorilor servicii de întreținere sau reparare a produselor de folosință înde-

lungată, numai pe bază de contract, care trebuie să cuprindă toate elementele de identificare și caracterizare necesare derulării corecte a acestor activități, cu precizarea duratei de garanție a reparației respective.“

10. După articolul 24, se introduce articolul 24¹, cu următorul cuprins:

„Art. 24¹. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică și pentru produsele cumpărate pentru nevoi proprii de către instituții și organizații, persoane juridice (cămine, creșe, grădinițe, școli, spitale, cluburi, unități militare, sindicate, asociații de locatari), care reprezintă interesul unor colectivități de consumatori, de persoane fizice, precum și de către agenți economici care procură produsele prevăzute în anexă pentru nevoi proprii.“

11. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — Constituie contravenții nerespectarea dispozițiilor prezentei hotărâri, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

a) încălcarea prevederilor art. 4, 7, 8 și 19, cu amendă de la 150.000 lei la 300.000 lei;

b) încălcarea prevederilor art. 2, 3, 16, 17 și 22, cu amendă de la 300.000 lei la 500.000 lei;

c) încălcarea prevederilor art. 6, art. 9 alin. 1 și art. 20, cu amendă de la 500.000 lei la 800.000 lei.

Amenda este aplicabilă numai persoanelor fizice.“

Art. II. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 394/1995 se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. III. — Prezenta hotărâre intră în vigoare în termen de 15 zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

Art. IV. — Hotărârea Guvernului nr. 394/1995, modificată și completată prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, dându-se articolelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

p. Ministrul industriilor,
Constantin Dicu,
secretar de stat

Ministrul comerțului,
Dan Ioan Popescu

Oficiul pentru Protecția Consumatorilor,
Gheorghe Țiplica,
secretar de stat

LISTA

produselor de folosință îndelungată destinate consumatorilor, a căror comercializare se va face cu acordarea obligatorie a termenelor minime de garanție, stabilite pe grupe de produse

Nr. crt.	Denumirea produselor	Durata minimă a perioadei de garanție
1.	Autovehicule (autoturisme, autocamioane, autobuze, microbuze, motociclete, motorete, scutere, biciclete și fotalii rulante cu motor, bărci cu motor, tractoare și alte mașini agricole, mașini de tuns iarba etc.)	18 luni
2.	Vehicule fără motor (rulate și remorci, vehicule hipo, biciclete, fotalii rulante)	18 luni
3.	Aparate electrice sau mecanice de uz casnic: <ul style="list-style-type: none"> — mașini de spălat rufe sau vase, mașini de cusut sau de tricatat, aspiratoare de praf, aparate de climatizare sau de încălzire, boilere, electropompe, ventilatoare, uscătoare de păr, aparate de ras sau de tuns, fiare de călcat, mașini de gătit, cuptoare cu microunde, prăjitoare, hote de bucătărie, roboți de bucătărie, râșnițe de cafea, aparate de masaj sau de îngrijire a pielii, scule electromecanice gospodărești, mașini de scris, cântare, aparate de fotografiat și de mărit, aparate de filmat și de proiecție, ceasornice etc — frigidere, congelatoare și lăzi frigorifice 	12 luni 24 luni
4.	Aparate audio, video și muzicale (aparate de radio, televizoare, radiocasetofoane, magnetofone, aparate video de redare și înregistrare, camere video, pick-up-uri, combine audio și video, aparate de redare CD, instrumente muzicale clasice, electrice sau electronice, amplificatoare și egalizatoare de sunet etc.)	12 luni
5.	Tehnică de calcul și aparatură pentru comunicații (calculatoare electronice, imprimante, teletext, videotext, telefoane, radiotelefoane, aparate telex sau fax, antene de satelit, dispozitive antifurt etc.)	12 luni
6.	Aparate de încălzit și de gătit cu combustibili gazoși, lichizi sau solizi (mașini de încălzit și/sau de gătit, cazane sau boilere de încălzit apa, radiatoare etc.)	12 luni
7.	Aparate medicale pentru uz personal	12 luni
8.	Mobilier, articole sportive și de agrement, din lemn	12 luni
9.	Anvelope auto, moto, velo și acumulatori auto, moto	6 luni
10.	Ascensoare	12 luni
11.	Subansambluri și piese de schimb aferente produselor de folosință îndelungată menționate în prezenta anexă	corespunzător grupei de produse cărora le sunt destinate

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
pentru aprobarea Aranjamentului administrativ
dintre ministrul transporturilor din România
și ministrul lucrărilor publice, locuințelor, transporturilor
și turismului din Republica Franceză, semnat la București
la 20 mai 1996

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — Se aprobă Aranjamentul administrativ dintre ministrul transporturilor din România și ministrul lucrărilor publice, locuințelor, transporturilor și turismului din Republica Franceză, semnat la București la 20 mai 1996.

PRIM MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
 Ministrul transporturilor,
Aurel Novac
 Ministru de stat,
 ministrul afacerilor externe
Teodor Viorel Meleşcanu

București, 10 septembrie 1996.
 Nr. 787.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 167/1992
privind constituirea și funcționarea Sistemului național de certificare a calității

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 167/1992 privind constituirea și funcționarea Sistemului național de certificare a calității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 21 aprilie 1992, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatele 3 și 4 ale articolului 2 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„În îndeplinirea acestei competențe, pe lângă Colegiul de conducere al Institutului Român de Standardizare, funcționează un consiliu de acreditare compus din 18 reprezentanți ai ministerelor și altor organe ale administrației publice interesate, organismelor de certificare acreditate, laboratoarelor acreditate, organizațiilor de consumatori, sindicatelor, precum și alte persoane calificate.

Componența, atribuțiile și modul de funcționare ale consiliului de acreditare se stabilesc de către directorul general, pe baza propunerilor Colegiului de conducere al Institutului Român de Standardizare.“

2. La articolul 3 se introduce un alineat nou, cu următorul cuprins:

„Certificarea conformității produselor și serviciilor cu standardele românești de referință și acordarea mărcii naționale de certificare se efectuează de către Institutul Român de Standardizare prin contractarea cu organismele de inspecție și cu laboratoarele de încercări evaluate și agreeate, conform procedurilor proprii.“

3. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Agenții economici sunt obligați să obțină certificate de conformitate pentru toate produsele aflate în fabricație curentă și pentru toate serviciile care sunt reglementate prin standarde obligatorii, corespunzător prevederilor art. 6.“

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 167/1992, cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
 Ministrul cercetării și tehnologiei,
Doru Dumitru Palade

București, 12 septembrie 1996.
 Nr. 790.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind deschiderea Punctului de control
pentru trecerea frontierei „Aeroportul Cluj-Napoca“
și înființarea unității vamale „Aeroport Cluj-Napoca“
pentru traficul aerian internațional de călători și mărfuri**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă deschiderea Punctului de control pentru trecerea frontierei „Aeroportul Cluj-Napoca“ și înființarea unității vamale „Aeroport Cluj-Napoca“ pentru traficul aerian internațional de călători și mărfuri.

Deschiderea traficului se va realiza numai după predarea între părți a spațiilor necesare pentru desfășurarea activității.

Art. 2. — Pentru desfășurarea activităților specifice în Punctul de control pentru trecerea frontierei „Aeroportul Cluj-Napoca“, se aprobă suplimentarea numărului de posturi prevăzut în anexă.

Art. 3. — Cheltuielile ce decurg din aplicarea prezentei hotărâri privind personalul și dotarea se vor asigura de către fiecare ordonator principal de credite în cadrul prevederilor aprobate prin bugetul de stat.

Art. 4. — Anexa face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru se stat,
ministrul finanțelor,

Florin Georgescu

Ministru de interne,

Doru Ioan Tărăcilă

Ministru transporturilor,

Aurel Novac

București, 12 septembrie 1996.

Nr. 791.

ANEXĂ

**NUMĂRUL DE POSTURI
necesar Ministerului de Interne**

ofițeri	2
subofițeri	6
personal civil	1

TOTAL: 9

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unor imobile situate în Sinaia,
județul Prahova, în administrarea Serviciului Român de Informații

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă transmiterea, fără plată, a imobilelor cu bunurile, anexele și terenurile aferente identificate potrivit anexei care face parte din prezenta hotărâre, din proprietatea Societății Comerciale „O.N.T. Carpați” — S.A. București în proprietatea publică a statului și în administrarea Serviciului Român de Informații.

Art. 2. — Predarea—preluarea imobilelor transmise potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părți, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a

prezentei hotărâri, pe baza bilanțului contabil întocmit la data transmiterii.

Art. 3. — Capitalul social deținut de Fondul Proprietății de Stat la Societatea Comercială „O.N.T. Carpați” — S.A. se diminuează în mod corespunzător cu valoarea de intrare actualizată, înregistrată în contabilitate și care face obiectul transmiterii imobilelor și bunurilor prevăzute la art. 1.

Anexa cu imobilele prevăzute la art. 1 se va comunica părților interesate.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu
Ministrul turismului,
Dan Matei Agathon
p. Directorul Serviciului Român de Informații,
Ion Popescu

București, 12 septembrie 1996.
Nr. 793.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANȚELOR

ORDIN

privind lansarea unei emisiuni de titluri de stat cu dobândă, seria 1997 A1

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
în baza Hotărârii Guvernului nr. 449/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, republicată,
în baza prevederilor art. 18 din Legea bugetului de stat pe anul 1996 nr. 29/1996, ale art. 7 din Legea nr. 91/1993 privind datoria publică și ale Convenției nr. 20.169/1994, încheiată între Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă lansarea unei emisiuni de titluri de stat, numite *certIFICATE DE TREZORERIE CU DOBÂNDĂ*, seria 1997 A1, garantată de stat, în valoare nominală totală de 534.292.759.000 lei, destinată refinanțării parțiale a deficitelor bugetului de stat pe anii 1993, 1994 și 1995.

Valoarea nominală poate fi majorată în funcție de necesitățile de finanțare ale deficitului bugetului de stat.

Art. 2. — Certificatele de trezorerie cu dobândă sunt puse în vânzare la valoarea nominală (100%), joi 26 septembrie 1996.

Art. 3. — Scadența certificatelor de trezorerie cu dobândă, seria 1997 A1, este la 105 zile de la data emisiunii, respectiv joi 9 ianuarie 1997.

Art. 4. — Dobânda a cărei rată se va situa la nivelul ratei medii a dobânzii pe piața interbancară BUBID la 3 luni, stabilită de Banca Națională a României pentru tranzacțiile încheiate cu 5 zile lucrătoare anterior datei emisiunii, se va plăti la scadență și se va determina după formula:

$$D = \frac{K \times i \times \text{Nr. zile până la scadență}}{360},$$

în care:

D = valoarea dobânzii;

K = valoarea nominală totală;

i = rata dobânzii.

Art. 5. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu dobândă este de 10.000.000 lei.

Art. 6. — Lansarea emisiunii de titluri de stat se face prin subscripție publică, certificatele de trezorerie cu dobândă putând fi cumpărate de societăți bancare din România în nume propriu și/sau în numele clienților lor, persoane juridice.

Cererile de subscriere se depun la Banca Națională a României până cel mai târziu cu două zile înainte de data vânzării, până la ora 12,00 a respectivei zile.

După închiderea subscrierii, Banca Națională a României va informa participanții în cel mai scurt timp asupra accepției sau neaccepției, totale sau parțiale, a cererilor depuse.

Art. 7. — Plata certificatelor de trezorerie cu dobândă subscrise se va face la data emisiunii, prin debitarea contului cumpărătorului deschis la Banca Națională a României cu suma reprezentând valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă cumpărate.

Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu dobândă se va face la data scadenței, prin creditarea contului deținătorului cu suma reprezentând valoarea nominală plus dobânda.

Art. 8. — Lansarea emisiunilor de titluri de stat se efectuează prin Banca Națională a României, care acționează în calitate de agent al statului, de plată, înregistrare și transfer.

Art. 9. — Certificatele de trezorerie cu dobândă nu se emit în formă fizică. Proprietatea asupra acestora va fi înregistrată la Banca Națională a României, iar orice schimbare a titularului dreptului de proprietate va fi anunțată acestuia în conformitate cu procedura stabilită.

Art. 10. — Prezenta emisiune nu beneficiază de facilități fiscale.

Art. 11. — Direcția generală creanțe și angajamente interne și externe ale statului din Ministerul Finanțelor va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 10 septembrie 1996.
Nr. 1.789.

MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

ORDIN

privind aprobarea Normelor specifice de securitate a muncii pentru prelucrarea azbestului

Ministru de stat, ministrul muncii și protecției sociale, numit în baza Decretului nr. 223/1992 pentru numirea Guvernului României,

având în vedere Legea nr. 5/1965 cu privire la protecția muncii, modificată prin Decretul nr. 48/1969; Hotărârea Guvernului nr. 448/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, republicată, și avizul Consiliului tehnico-economic nr. 213 din 28 noiembrie 1995 al Ministerului Muncii și Protecției Sociale, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele specifice de securitate a muncii pentru prelucrarea azbestului.

Art. 2. — Normele prevăzute la art. 1 intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României.

Începând cu aceeași dată se abrogă normele departamentale de protecție a muncii care se referă la prelucrarea azbestului.

Art. 3. — Normele specifice de securitate a muncii pentru prelucrarea azbestului sunt obligatorii pentru toate activitățile cu acest profil și se difuzează celor interesați prin inspectoratele de stat teritoriale pentru protecția muncii.

Ministru de stat, ministrul muncii și protecției sociale,
Dan Mircea Popescu

București, 10 septembrie 1996.
Nr. 389.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.